

ΑΥΤΟΨΙΑ

Για μια Εξευθερίστικη Αντικουλτούρα

Ιανουάριος '90

100 σφρ.

Ξεκινώντας μία προσπάθεια παρέμβασης στον χώρο της τέχνης-και της κουλτούρας γενικότερα-θεωρούμε αναγκαίο να αναφερθούμε σ' όλα όσα μας πυροδοτούν στην δράση μας. Βάση της ομάδας μας είναι ο λιγότερο ή περισσότερο κοινωνός προβληματισμός απέναντι στο πολυδιάστατο ζήτημα της τέχνης και της σχέσης της με την κοινωνία και την πολιτική. Η τέχνη δεν είναι βέβαια, κάτι το ξεκομμένο από το πολιτικοκοινωνικό status. Η χρησιμοποίηση της από τους εκάστοτε εξουσιαστές για την προώθηση των επιδιώξεων και των λογικών τους, μαζί με την θανατηφόρα εισβολή των Γιάπις, είναι δύο από τα βασικά αίτια του ευνουχισμού της τέχνης. Την παραπάνω κατάσταση έρχονται να συμπληρώσουν το marketing και η απόλυτη εμπορευματοποίηση.-

Εμείς δεν μπορούμε παρά να σταθούμε εχθροί κάθε κηδεμονίας που έχει σαν αποτέλεσμα Α/ είτε την εμπορευματική αστική κουλτούρα (σαν αποτέλεσμα της οικονομικής κυριαρχίας του καπιταλιστή "φιλότεχνου") είτε Β/ τον "σασσιαλιστικό ρεαλισμό" (σαν αποτέλεσμα των μοναρχικών ντιρεκτίβων του "αυτοκράτορα" γραφειοκράτη). Εμείς δεν

μπορούμε να παρά να διακηρύξουμε σαν αναγκαιότητα ζωής για την τέχνη, την απόδοση της από το ασφυκτικό εναγ- κεφαλισμό του κράτους και του κεφαλαίου.-

Η τέχνη δεν μπορεί παρά να αποτελεί την ανθρώπινη ανάγκη για έκφραση, δεν μπορεί παρά να είναι η εξωτε- ρίκευση της ευαισθησίας πάνω στα γεγονότα της καθημε- ρινής (στοιμικής και συλλογικής) ζωής. Μιά τέτοια αυθόρ- μητη έκφραση δεν μπορεί να είναι αληθινή, αυθεντική όντας περιορισμένη μέσα σε όρια, καλούπια, υπαγορεύσεις, κλισέ, μύθους, ευπορευματικές σκοπιμότητες. Η τέχνη δεν είναι κάτι που πραγματοποιείται από κάποιους ειδικούς, δεν είναι ούτε προνόμιο, ούτε αποκλειστική ενασχόληση τους. Η τέχνη δεν κατοικεί σε κάθε λογής χάλυγουντ, Ελ- ληνικά Κέντρα Κινηματογράφου, σε κάποιες φωτισμένες αίθουσες και σε πορς κόνφερνς. Είναι κάτι που διαπερνά την ύλη μας την ύπαρξη, είναι ταυτόσημη του είναι μας, είναι προέκταση του ανικανοπούητου εξερευνητή μέσα στο κοινωνικό αρχιπέλαγος. Καθώς δεν υπάρχει άνθρωπος δίχως την ανάγκη της έκφρασης και της αυθόρμητης δημιουργίας. Δεν υπάρχουν (ή δεν πρέπει να υπάρχει) άνθρωπος με μία στοιχειώδη διανοητική λειτουργία που να μ η ν είναι Κ Α Λ Ι Τ Ε Χ Ν Η Σ.-

Αρκετά υπήρξαμε θεατές, αρκετά αφήσαμε την τέχνη στα χέρια τους. Ίσως είναι καιρός να αρχίσεις να ρύχνεις κλωτσιές στον καλλιτέχνη που ξαπλωμένος έχει ξεχαστεί

στο μυαλό σου και αυτός με την σειρά του να αρχίσει να
ρίχνει κλωτσιές σε άλλους.-

Κι όσο για τον λόγο μας, αυτός δεν μπορεί παρά να εί-
ναι αντισυμβατικός, προκλητικά επαναστατικός, με διαστα-
ση κοινωνική, εμπνεόμενος από μία πλατφόρμα αντικυριαρχι-
κών και ανατρεπτικών ιδεωδών και αξιών. Ένας λόγος λοιπόν
ελευθεριακός μέσα στα κανάλια της τέχνης, με το πόσταγ-
μα της καλλιτεχνικής αυτοδιεύθυνσης "σαν αφετηρία για
την γενικευμένη κοινωνική διεύθυνση.-

"ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΕΡΓΟ ΑΓΡΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΕΝΑ
ΑΚΟΜΑ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟ ΕΡΓΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ...
Ιδρώνοντας στους δρόμους θα παρατηρήσουμε πως δεν ορί-
ζουμε ούτε το σώμα, ούτε το μυαλό μας. Δεν εξουσιάζουμε
καν την ψυχή μας. Ας μην προσκυνάμε άλλο τους αφεντάδες
μας. Ας φάμε σκόρδα και ας φυτέψουμε τα χνώτα στα πρόσω-
πά τους. Με κομμάτια από ντομάτα θα τους ανακατέψουμε
στην παγκόσμια σαλάτα. Με κομμάτια από λόγια θα τους κα-
τατροπώσουμε. Με κομμάτια της τρελής μας τέχνης θα τους
σπρώξουμε στην αυτοκτονία.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΗ.....

ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΘΑ 'ΘΕΛΕ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΜΕΡΟΣ Σ' ΕΝΑ ΤΕΤΟΙΟ ΠΑΝΥΓΗ-
ΡΙ!!!!!!!!!!!!!!!!!"

ΠΡΟΣΟΧΗ. . .

ΔΡΑΠΕΤΕΣ

ΒΑΣΚΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΚΟΥΛΤΟΥΡΑ

Στο Εουσκάντι, την χώρα των Βάσκων, μία νέα γενιά βρίσκεται στο προσκύνιο του αγώνα ενάντια στο Ισπανικό κράτος, μία γενιά όμως που ελάχιστα κοινά έχει με την παλαιότερη γενιά των "αμπεράλι" (οι βάσκοι αγωνιστές των τελευταίων φράνκικων χρόνων).-

Η βάσκιχη νεολαία δεν τραγουδάει πατριωτικά τραγούδια αλλά γεμίζει τα γήπεδα στις συναυλίες των "θα πόλα ρεκορντς", των "Τασατάδα" των "Κοστάτου", των "Ερταϊνάκ" των "Χολάκι" και τραγουδάει μαζί με τον Εβαρίστο Φιλίπας:

- να ποφήσει ο Φράγα

να ποφήσει ο Ρήγκαν

να ποφήσει ο Πάπας

Δεν μας νοιάζει η μητέρα-Τερέζα

η παράδοση είναι κατάρα

η ιεραρχία είναι βλακεία

και ο πατριώτης μαλάκας"

Ο παραδοσιακός καθολικισμός έχει προ καιρού αποβληθεί υποχρεώνοντας τις τοπικές αρχές και τις πιο μικρές πόλεις να κλείσουν μέσα σε κουτιά σφραγιστου γυαλιού τις απειράριθμες "Μαντόνες" (αγάλματα της Παναγίας) καθώς

ήταν... προσφιλή συνήθεια των πάνκηδων να τις μπουγελώ-
νουν με μπουγιά.

Ο άξονας γύρω από τους οποίους περιστρέφεται η βασ-
κική "σκηνή" είναι οι γείτονές Άσάσφι και Ρεντερία στο
Σαν Σεμπαστιάν. Εκεί στεγάζονται η ανεξάρτητη δισκογραφί-
κή εταιρεία "DIHUKA" ("κραυγή") και ο UNDERGROUND σταθ-
μός "HALA BEDI" ο οποίος συχνά διακόπτει ο πρόγραμμά του
για να μεταδώσει ειδήσεις από συγκρούσεις νεαρών Βάσκων
με τα "RITUFOS" (ritufos λέγονται στα Ισπανικά τα γνωστά
παιδικά κινούμενα σχέδια, τα Στρουμφάκια, PITUFOS ονομά-
ζονται ειρωνικά οι υπάσφι λόγω των μπλέ στολών τους). Τα
μουσικά είδη που κυριαρχούν είναι το "POK MOBIOA" ("ζων-
τανό ροκ") και το "Τρίκι Πάνκ" που είναι απόγονος της
FOLK Βάσκινης μουσικής "Τρικιτίτσα". Η "Τρικιτίτσα"
είχε ήδη καταδικαστεί από τον 19ο αιώνα από το τοπικό
καθολικό επίσκοπο και είχε χαρακτηριστεί σαν "ηγοή του
διαβόλου" λόγω της γρήγορης άγριας μουσικής και του
καυστικού στίχου της.-

Το γνωστότερο "τρίκι" συγκρότημα είναι οι "TAPATAOA"
που εκτός από τα άλλα όργανα χρησιμοποιούν και "αλμπό-
κα" (βάσκινο κόρνο) αλλά και ακορντεόν και γκάϊντα και
όλα αυτά με ποτέλεσμα ένα οξύ ήχο.-

Ως πιο "αντεργκράουντ" και "περιθωριακό" χαρακτηρί-
ζονται οι "POLLA RECORDS":

"..... και ίσως μια μέρα το Εουσκάντι
 γίνει ελεύθερο και τροπικό
 χωρίς στρατιώτες, κυρίαρχο.....κι ακόμα
 καλύτερα θα είμαστε όλοι μεθυσμένοι και
 αργόσχολοι αφορισμένοι από παντού
 ελεύθεροι για όλες τις αμαρτίες
 το εθνικό πιάτο θα είναι
 ιγκουάνα από το Μπερμαδό
 και τα απογεύματα θα την αράζουμε με
 ρούμι, ουϊσκι και παγωτά..."

Το πιο γνωστό κομμάτι των "ΚΟΡΤΑΤΟΥ" είναι το "HOTEL
 MONBAR" που περιγράφει την εκτέλεση τεσσάρων βάσκων αν-
 ταρτών από ισπανικούς επίλεκτους μπάτσους:

"Το Ξενοδοχείο αυτό μπορείς να το επισκεφτείς
 και να περάσεις τη βραδυά σου αν μάλιστα συνα-
 ντίσεις κάποια κυρία που ήταν αυτόπτης μάρτυ-
 ρας στις 25 του Σεπτέμβρη το '85
 θα σου πεί.....

-.....ήταν 4 και συζητούσαν
 στο κεφαλόσκαλο
 οι 3 έμπεναν και ο άλλος εσχόταν
 να τους βρεί

Αυτού που τους την είχαν "οτημένη"
 ήταν επαγγελματίες
 πυροβόλησαν 4 φορές

σαν ένα μπακέτο....."

Μέσα σ' αυτό το ετερόκλητο βασίλειο "έκκεμα" μεγάλης εκτίμησης χαίρουν οι μερικές εκατοντάδες Ινδιάνοι που ζούν στα βουνά Εουσάντι. Βρίσκονται εκεί, εδώ και πέντε αιώνες αφ' ότου τους μετέφεραν εδώ οι Ισπανοί "κονκισταδόρες" ("κατακτητές") της Ν. Αμερικής. Οι Ινδιάνοι ζουν οργανωμένοι σε αυτόνομες κοινότητες και βασικά ασχολούνται με την εκτροφή κουνελιών και γουρουνιών. Σ' αυτή τη περιοχή-το Άας Μίνας-ζούν και αρκετοί Βάσκοι που έχουν περάσει στην παρανοιά.-

Η αντεργκράουντ σκηνή όμως, δεν είναι ανεπτυγμένη μόνο στο Ισπανικό Εουσκάντι αλλά και στην γαλλική μεριά της χώρας των Βάσκων με μεγάλες ιδιομορφίες βέβαια. Στο γαλλικό Εουσκάντι δεν υπάρχουν παρά ελάχιστες πόλεις και ο πληθυσμός εξακολουθεί να μένει σε χωριά. (Που βέβαια, μιά και δεν υπάρχει μετακίνηση πληθυσμού προς τις πόλεις, -διατηρούν τον πληθυσμό τους). Είναι τέτοια η ανάπτυξη του πάνκ στο γαλλικό Εουσκάντι ώστε σε κάθε χωριό υπάρχει και τουλάχιστον ένα συγκρότημα. Το πιο γνωστό πάνκ συγκρότημα είναι οι "UHARTENCO RUNKA", από το χωριό HUART CISE. Μεταξύ αστείου και σοβαρού ιδρύθηκε το κίνημα P.P.R., το κίνημα της Ριζοσπαστικής Αγροτικής Πάνκ.-

WALT
DISNEY

MIKY:
ο μεγάλος
χαφίτης

Σαββατοκύριακα τη βγάσει
σπίτι του. Δεν πηγαίνει σε σι-
νεμά, θέατρα, συναυλίες.....
Είναι πάντα στο "άνδρα" του
περιμένοντας διαταγές από την
αστυνομία ή υποτίθεται πως
διασκεδάζει με "φίλους" του,
τους οποίους μπλέκει στις

χαφιέδικες δραστηριότητές του
που απασχολούν στην στήληξη
του κάθε μορφής κατεστημένου.

Όμως ο Μίκυ Μάους έχει και
"προσωπική" ζωή. Έχει ψευδο-
σχέσεις με μία χαζογκόμενα,
το χαρακτηριστικό τύπο της
Κυρά-Κατίνας. Μία ψευτοπει-
νίστρια που έχει θέσει σκο-
πό της ζωής της το πως να
περνάει αυτή καλά.

Όπως βλέπουμε η ζωή συνε-
χώς πλησιάζει προς την ολο-
κλήρωση. Δηλαδή, μία κοινωνία
θα ελέγχεται και θα εξουσιάζ-
εται απ' τον κάθε κυβερνή-

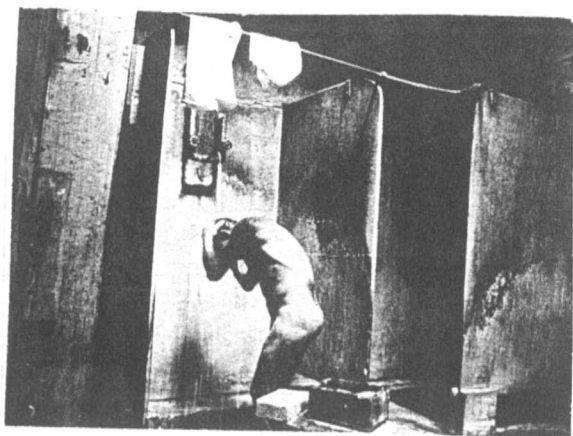
Ναι. Μιλάμε για το γνωστό
ήρωα των κόμικς. Το δημιουργή-
μα του Γουόλτ Ντίσνεϋ, του
μεγάλου αυτού παραγωγού
cartoon που όλοι λίγο πολύ
ξέρουμε την ιστορία του. Αυτό
που μας ενδιαιρεί, όμως, εί-
ναι ο ίδιος ο Μίκυ Μάους που
όπως ξέρουμε είναι ένας φιλή-
συχος πολίτης που εξυπηρετεί
τα συμφέροντα του κατεστημέ-
νου συνεργαζόμενος συχνά με
την αστυνομία. Είναι ένας τύ-
πος ανθρώπου που δεν τον εν-
διαφέρει τι συμβαίνει γύρω
του, πόλεμος, δυστυχία, πείνα.
Είναι ένας άνθρωπος που τα

Η Κολάσμενη Τέχνη και Τα Τεκνα Της

Το "αισθητικό" πρόβλημα αναφορικά με την άρθρωση ενός ανατρεπτικού λόγου μέσα από μία καλλιτεχνική πλατφόρμα γίνεται όλο και πιο ενδιαφέρον ανάλογα με την χωροχρονική προσέγγιση των κοινωνικών στάτους και την ειδικότητα της καλλιτεχνίας. Ο καλλιτέχνης από τη φύση του, και στο βαθμό που δεν είναι στρατευμένος και δέκτης οποιασδήποτε αντιδεκτύβας, είναι εμπνεόμενος από ελευθεριακά και αντισυμβατικά ιδανικά και συνεπώς φορέας μιας αντικουλτούρας. Μιας αντικουλτούρας που το κατά πόσο εξάγει μία αντιπαλότητα με την ψυχαναγκαστική ηθικο-

μαϊκής τέχνης εξαρτάται από την αντίληψη του καλλιτέχνη για το ρόλο και το σκοπό της τέχνης. Η ανάγκη έκφρασης κάποιων αξιών, ιδανικών ή σκέψεων, είναι αυτή που καθορίζει σε τελική ανάλυση την κατευθυντήρια δύναμη του καλλιτέχνη και την πολιτικοκοινωνική ή όχι διάσταση των πραγμάτων του.

Με δεδομένο τον αντικουφορμιστικό χαρακτήρα της αντεγκράδου τέχνης, ο ελευθεριακός καλλιτέχνης ανα-

ζητεί την "άλλη όψη" των πραγμάτων, την "άλλη" ερμηνεία και την παραπέρα επιλογή πράξης. Ο όλος τρόπος ζωής, η άρνηση και αποξένωση παραδοσιακών αξιών, η εκφραστικότητα και προπαγάνδισή του διαφορετικού-ουτοπικού ή όχι κατά περίπτωση-η αρνητικότητα στα κοινωνικά δρώμενα, είναι στοιχεία της εκτός στοιχεία της εκτός των τοιχών δημιουργίας, μιάς δημιουργίας που ο ίδιος ο χαρακτήρας της την κάνει περιθωριακή. Ο Άλεν Γκίνσμπεργκ έγραφε σε ένα ποίημά του στη δεκαετία του '50: "Τι θα έλεγες αν οι κόσμοι ήταν μία σειρά σκαλοπάτια: Τι θα έλεγες αν τα σκαλοπάτια οδηγούσαν ξανά πίσω στο περιθώριο;" Η α-

ναπόφευκτη περιθωριοποίηση του αντεργκρόουντ-ελευθερισκού καλλιτέχνη είναι κατ'εξοχήν στοιχεία καθαρότητας του ανατρεπτικού λόγου του και της σπευδόμενης του μοντερνιστικού-εμπορευματικού νεκρωτισμού. Ο αυτόκλητος αυτός αμφισβητίας είναι εκείνος που αρνούμενος τη φαρμαλιστική θέαση των πραγμάτων, εστιάζει στο περιεχόμενο και την ουσία, είναι εκείνος που προσπαθεί ν' ανακτήσει την υποκειμενικότητα του μέσα από ένα ενταφιασμό του ισοπεδωτικού πλάσματικού ευδαιμονισμού, είναι εκείνος που υπερφαλ-

λαγγλίζοντας τα τεύχη του
συστήματος φτάνει ένδοξα
στο σημείο να επικροτεί τον
σεξουαλικό αμοραλισμό, να
κάνει χρήση ναρκωτικών-ηδο-
νιστικών, να πανηγυρίζει
την αντικοινωνική εσωστρέ-
φειά του.

Σαν πένητας μποέμικος
καλλιτέχνης μέσα από συν-
ειδητές επιλογές γκρεμί-
ζει την εξάρτηση του χρή-
ματος και του καταναλωτι-
σμού και ενσπκώνει ο ίδι-
ος (ζωή και έργο) την εξέ-
γερση ενάντια στον πουργα-
νισμό όχι μόνο στην τέχνη
αλλά σε κάθε πτυχή της ζω-
ής. Ζει με οράματα και ιδεα-
νικά. Η ιδέα η τέχνη-η ανάγκη
του ανθρώπου για έκφρα-
ση-στηρίζεται στα οράματα
και τα ιδανικά. Οι κρατούν-
τες τώρα, μην υποδύναντας να

τον κατανοήσουν αυτόν και
την τέχνη του παρά μόνο ε-
πιδερμικά, του κολλάνε ε-
τικέτες π.χ. μπόνικ, και
επιλέγεται κυρίως από εξω-
τερικά χαρακτηριστικά και
ελάχιστα από το επαναστα-
τικό πρόταγμα του. Ο άτολ-
μος και παθηδιστικός τρό-
πος σκέψης δεν τους επι-
τρέπει ούτε την αποκρυπτο-
γράφηση των συμβόλων του.
Σαν διέξοδος είναι το ταμ-
πελάρισμα.-

Η περιθωριακή και ελευ-
θεριακή τέχνη δεν αναλύε-
ται με μερικές αράδες, με
λίγες σκόρπιες σκέψεις. Το
θέμα είναι πολυδιάστατο και
πολύπλευρο. Πρέπει όμως να
σταθούμε ακόμα λίγο στο ι-
δανικό του αντεγκράδουντ ε-
λευθεριακού καλλιτέχνη. Η
πολιτική του στάση ανταρσί-

ΧΡΗΣΙΜΟΝΟΙΕΙΣ
ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΑΑ-
ΜΑ ΜΕ ΤΟΝ Ι-
ΔΙΟ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΧΡΗ-
ΣΙΜΟΝΕΙ ΤΗΝ
ΤΕΧΝΗ...

ΧΑΙΧΑΙ!

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ
ΓΙΑ ΣΤΗΡΙΞΗ
ΠΑΡΑ ΓΙΑ...
"ΦΩΤΙΣΜΟ"

Ο καλλιτέχνης είναι παιδί των κοινωνικών συγκυριών.

Από αυτές εμφανίζεται και στη βελτίωση ή ανατροπή τους.⁶

αποδοχή με το έργο του. Ταξιδεύοντας στο μέλλον

μένοντας προβολιζμένους στο παρόν καταρρέει

να να γαφείχα από τις οργανωμένες ομάδες

εγκεφάλου. Καλλιτέχνες είναι οποιοδήποτε πλά

να μετρά από επισημοποιημένα στοιχεία που

μορφής, βιολογικά ή απόκτης που φαίνεται

έγω από το ηθαισίο των διατεχνητών αυτών, κα
Καταστάσεις μπορεί να είναι ο καθένας

...να είναι ουσιαστικά
...για να γίνει 'βοήθος' για να γίνει

...στην αφοσίωση από την 'Καλήν Τεχνήν' για

Αποφασιστικές λύσεις δεν είναι ποτέτες ορθά ούτε

τὴν δὲ ἐνδοχὸν ἀποκαταστήσει αὐτὴν ὡς ἦν ἡ ἀρχὴ τοῦ κόσμου.

anotata uadopi

H TEXUM

Ενώτια στην αβυσσική κοιλάδα και τους παρα-
κοιταχτές που οικοδοπούνται
παράλληλα δυσχερέ-
ως.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΩΣΤΕ ΑΒΕΙΜΗ ΚΟΥΡΑ

δομένους λογισμούς και παρα-
μονευσμένων και μορφή ανεξάρ-
των οποιαδήποτε μορφή ανεξάρ-
της έκφρασης στους ψευδοαριθμη-
τικούς που υπολογίζονται

της έκφρασης
ρὰς κοιτασθῆναι
νούνται ὑποβὰς ἐπὶ τῆς
ἐκείνης τῆς καὶ μεταφρ-

τοίχοι
της αβύσσου τῶν
πυλῶν ὅτι ἀποκαλύπτει τὴν
μονοθεότητα ἐν γυνὴ καὶ
ἐν τοῖς ἑαυτὴν ἡτῶν. Σὺ

και ελεγχου του λογα-
ρημονιών τους υπακ
marketing και ο
αυφί

του marketing
των τραπεζών αμφίβω
αυτοαρκτη επαναβ
Πολλή στη Είσι
μην κάτω

αυτογράφου

των τραπεζών
αυτοαρκεία
Από την Εταιρεία
των ΚΑΤΩ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΤΕΡΗ

ου μαρκετιν
των ταβερν αφηλο
ανηαρκτη
Αουβν ετη εξαφορ
κατω απο
αυτ

marketing και ούτως
των tablew αφιερωτική
μινερκην επαναφορά
στη διαμόρφω
αίτη and
ιδεω

marketing και οδηγούν σε
ταβερν αφηρηματικος

τους και τους υπακούοντας εναντίον
και οδηγούν στην

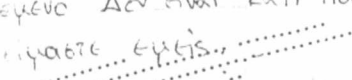
[illegible]

... και ημετέρας...
... και ημετέρας...
... και ημετέρας...

καὶ ἡ ἐκείνη
ἐπὶ τῆς Χρυσί-
νης καὶ εὐχα-
ρίστου καὶ χριστοφωφίας
ἐν ᾧ ἦσαν χριστοφωφίας τῆς
ἐκείνης τοῦ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡ-
ΑΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΙ-
ΜΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣ
ΤΗΣ

του υπο-
στητάξης
μετατρέ-
της Χρησ-

Βάζουν την τέχνη σε κί-
 σμα συνέχισα περνάει σε «βα-
 αναλίσκεις, μιλάωτας για
 σε διάφορες μορφές
 ρακής. (Κινηματογράφος)
 Κατι τέτοιω σήως
 μαυρόφρεστο για

αι είναι και αυτοί
 μα από τις τρώγες που
 ρίζουν την κρατική καταπίεση
 και σαν συνέπεια πρέπει να
 εμβάζουν ενόψει και να διαμαρτυρούν
 τους αδυναμία άρνησης της καταπιεσμέ-
 νων πραγμάτων.

γαυό, την ασθονήσαν και
 ρυθίζονται" θεωρητικής
 υποσείζοντας κριτικής
 μαθητευτικής εὐφ
 φος, γοηδικοί.
 είναι

στη-
 βου-
 μετα-
 τη διηγή-
 νης τὰς

Προς τους ΝΑΠΟΛΕΩΝΤΕΣ

Από τη στιγμή που το ζώο εξελίχθηκε σε νόμιμο όν άρχισε να προβληματίζεται για το λόγο της ύπαρξής του. Είναι αφού έλυσε πρωταρχικές ανάγκες (τροφή, κατοικία, ενδυμασία) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είναι δέσμιος σε συγκεκριμένο τόπο καθορισμένα σε στενά χρονικά πλαίσια. -

Άμεση επιτακτική ανάγκη να κατακτήσει να οικολογηθεί μέρος του συμπαντικού περιβάλλοντος (χρόνου-χώρου-διαστάσεων). Δηλαδή να ξεπεράσει τον ίδιο τον εαυτό του αφήνοντας στην αιωνιότητα ένα κομμάτι του εαυτού του και ταυτόχρονα να εκωράσει κάποιες ανυσιχνίες του προβληματισμούς του, ανάγκες τους, επιθυμίες του κάποια συνεσθήματά του, στην άλλη πλευρά της "ζωής". Αυτά τα κενά ήλθαν να καλύψουν οι Αρχικές Τέχνες ποίηση-ζωγραφική-γλυπτική-αρχιτεκτονική-μουσική-θέατρο. Οι τέχνες οι οποίες ή ήταν στατικές και διαχρονικές (ποίηση-ζωγραφική-γλυπτική-αρχιτεκτονική) ή δυναμικές και στιγμιότυπες (θέατρο-μουσική). Κύριο χαρακτηριστικό των Αρχικών τεχνών η μη αποτύπωση της πιστής πραγματικότητας μέσα στα χρόνια-αιώνες. Τέχνες που κάλυψαν και καλύπτουν την φαντασία-προβληματισμούς-συναισθήματα. Παράλληλα με την ταυτόχρονη εξέλιξη των κοινωνικών σχέσεων (ιδιοκτησίας-ιεραρχίας)-τεχνολογική πρόοδος). Δημιουργήθηκαν νέες ανάγ-

κρετοφόροι ζωός-υπαρξοφάσεις νόμους και κάποιες νέες συν-

ήθεις μα και δυνατότητες (ιατρική και γενικά επιστήμη ή τεχνολογία).

Το τίμημα είναι η απειροόριστη εκμετάλλευση του περιβάλλοντος τους, και βέβαια δεν νοήται το οικονομικό μόνο αλλά και τη διανοητική και ψυχολογική σε σχέση με την βιολογική. Αλλά και την μετατροπή των ατόμων σε λογικούς αποδέκτες του status. Στις εξαιρέσεις τις αντιπολιτευτικές δράσης επιχειρείται για παράδειγμα νομιμοποίηση (μόδα) ή περιθωριοποίηση και σωρία από κυρώσεις.

Οι εξαιρέσεις λοιπόν βάζουν σε κίνδυνο τα προνόμια των εκλεκτών, θέλησαν να υποδουλώσουν τις σκέψεις την συνήθεια να υποτάξουν σε πλαίσια τα συναίσθημα.

Η πολιτική-επιχείρηση της κανονοποίησης όχι μόνο των ατόμων-και των εικόνων του, του τρόπου ζωής και της "κουλτούρας".-

Η επέκταση των κανόνων της αγοράς στον όλο τρόπο λειτουργίας των ανθρώπων στις κοιν. σχέσεις στη συμπεριφορά, στάση στη ζωή) με αποτέλεσμα την μεταλοπάθεια στην καλύτερη περίπτωση και την ηλιθιότητα, κύριο χαρακτηριστικό σχεδόν πάντα.-

Είναι εποχή της εξουσιαστικής κατανάλωσης δηλαδή της μετοικότητας με ίδια πρότυπα καθυπόταξης πρόσωπα, ενδυμασία, ενδιαφέροντα, προβληματισμούς.-

Πως να ορίσεις ότι όλα τελειώνουν σ' ένα λευκό ορθογώνιο πανί, τεντωμένο πάνω στον τοίχο: (Όες την ταινία σου σαν μιιά επιφάνεια προς κάλυψη)

Robert Bresson

"Σημειώσεις για τον κινηματογράφο"

Αυτά έλεγε σε κάποιες παλιές εποχές ο Bresson δεν αμφιβάλλουμε ότι σήμερα θα είχε σίγουρα διαφοροποιήσει κάπως αυτή του την άποψη αν έβλεπε ότι το δύσκολο δεν είναι να κρύψεις αυτό, αλλά ν' αποκαλύψεις το άλλο. Οτι η ζωή έχει γίνει ένα τεράστιο λευκό ορθογώνιο πανί στο οποίο ο κάθε λογής μαλάκας, προβάλλει ότι γουστάρει

ποντάροντας στην αμάθεια και την άγνοιά μας. Θα ήταν ευχής έργο κάποια στιγμή να μπορέσουμε να φροντίσουμε για την κάλυψη αυτής της επιφάνειας με τα χρώματα και τις επιθυμίες μας.

"Η πορεία προς την κινηματογραφική αποκάλυψη είναι πολύπλοκη και πολύ ενδιαφέρουσα" λέει κάποιος άλλος μεγάλος. [Πήξαμε πλέον στους ιδιοφυείς και με εξεζητημένη αντιληπτικότητα κατεύθυντή-

ριους ορισμούς].

Σίγουρα η αποκάλυψη για την οποία μιλάει ο παραπάνω τύπος δεν είναι τυχαία, ούτε μία απλοϊκή, σχέση επιθυμίας και πράξης, σίγουρα, όμως, από την άλλη υπάρχουν ελάχιστες περιπτώσεις δημιουργών που έδειξαν ή δείχνουν ενδιαφέρον και ζέση γι' αυτή την κινηματογραφική αποκάλυψη.

Ας δούμε τώρα τι ακριβώς εννοούμε μιλώντας για αποκάλυψη. Το λεξικό μας ενημερώνει: Ξεσκέπασμα, φανέρωμα. Τι καλείται λοιπόν να ξεσκεπάσει ο κινηματογραφικός δημιουργός; Έχει σχέση το έργο του με την ταξική κατανομή της κοινωνίας; Αναζητάει τα αίτια και το περιεχόμενο αυτής; Ενδιαφέρεται για την άνοια (ιατρικός όρος) και το γεροντισμό της;

Τον απασχολεί η εμπορευματοποίηση και ισοπέδωση κάθε μορφής έκφρασης και δημιουργίας; Έχει ν' αντιτάξει ένα λόγο ανατρεπτικό και αντικουφορμιστικό και τέλος πάντων τον ενδιαφέρει και εκφράζει έμπρακτα αυτό του το ενδιαφέρον;

Κάτι ακόμη. Αποτελεί ή όχι η νεολαία ότι πιο ανατρεπτικό, δυναμικό και ανοιχτό έχει να επιδείξει αυτή η κοινωνία; Αν ναι, τότε προστις αυτή η μερική και ανόητη αντιμετώπιση -sex, drags, Rock 'n' Roll-. Αποσκοπεί, πουθενά ή είναι τυχαία; Όλη αυτή η επιφανειακή και πολυλογική αντιμετώπιση από τη μια και αυτή η προγραμματισμένη και εξειδικευμένη -νεολαία που ετοιμάζεται να στελεχωσει όλους τους τομείς της παραγωγής- από την

Είχε εγκαταστήσει για μέρες μέσα στο μυαλό μου και παρα-
μέλαγε.

Παραληρούσε.

Ρουθούσε τα πάντα επίσημα υποστηρίζοντας ότι θα με γλυτώσει
από την κατάντια μου. Αρτοεισάδω άρχισε να κατεβαίνει.

Αργά και σταθερά και εγγύς απαλά τα εσωτερικά τοιχώματα
του κρανίου μου, τριπλώνοντας και γαϊδεύοντας επιθανή προς επι-
θανή κάθε χιλιοστό.

Σάρωνε στην κυριολεξία κάθε τι που συναντούσε. Τίποτε δεν
έμεινε να μαρτυρεί το σπινωμένο παρελθόν.

Πάχυνε. Ποσα πήγινε αλφειά. Τα θυμάμαι όταν είχε πρωταυγεί
που ήταν αδύνατα σαν καρτελάς. Με τον καιρό όμως μεγάλωσε.

Αρχισε να πηγαίνει, αρκέται να και να μου προσφέρει αυτούς τους
φαικτούς πανοραφίους που κανένας γιατρός δεν μπορούσε να
εξηγήσει. Πολλές φορές τα εκφραστικά του βήματα ηχούσαν
επληστα και ένιστα, τόσο που ευχόμουν μ'όλη μου την ψυχή
να σταματήσει.

Κάποια στιγμή σταμάτησε να μιλάει. Τα λόγια του ακούγονταν
σαν δικαιολογίες. Αναρρόδατα και παρανοϊκά αρρώματα συνόδευ-
αν κάθε επικοινωνία του με την αιχμηρή ύπαρξη των συν-
τρόφων του. Οι εκφραστικοί ήτοι παράγονταν από τις δραστη-
ριότητές του, ήταν άρχως αντίκτυπο στην ψυχική μου ισορρο-
πία.

Με ανακούφιση αντιμετωπίζα κάθε στιγμή ειρηνής ενώ όταν έ-
νοιωθα ότι θα αρχίσε πάλι είναι το πόν για να του κλείσω το
στόμα.

Ανάρρολο. Οι υπερβολικά δυνατές ανάγκες του δεν μου επέτρεπαν
καμμία αντίσταση.

θυμάμαι πολλές φορές περπατάγα στο δρόμο παραληρώντας, απο-
γέλοντας παιχνιδά του που εισχωρούσαν στην σκέψη μου σε
αφήνες.

Η γλώσσα του ήταν ακαταβόρσιμη. Ασυνηθιστή.
Όεν είχε καμμία σχέση με τα γνωστά ακούσματα.
Ήταν φοιολογική.

Αναρρόες κραυγές έβγαλναν από το στόμα μου.

Αλλοτε πάλι, στην ανάγκη του για γάρο και θέατρο, με ανά-
καζε να κινούμαι τελείως αναρρόδατα, με κινήσεις τριπλές
και εκκρόφοντες, που όμως στο βάθος είχαν χάρη και πλαστι-
κότητα.

Θυμάμαι τον κόσμο που με κοιτούσε απορημένο.

Προληλώνουν σταματήσει σε κορμία μέρα προσπαθώντας να το
αντιμετωπίσω.

Όμως στο τέλος δεν έντεκα ΤΑΥΤΙΣΤΗΚΑ Μ'ΑΥΤΟ.

Μου είχε γίνει απαραίτητο.

Τώρα νοιώθω σαν καλλιτέχνης που έχει τους ρυθμούς της ζωής.

Τώρα συχνά μ'ένα μέρος που υφίστανται κι άλλοι σαν εμένα.

Άρε ατελείωτες συζητήσεις, γοργούμμε, τραγουδάμε.

Επιτέλους επικοινωνώ. Ανάμεσα όντα. Γεμάτοι καλοσύνη. Πραγμα-
τικοί όργαντες. Και σαν όργαντες έχουμε και υποότιες. Τρανί-
ζουν το γάρο που μένουμε. Κινούν τη ζωή μας όσο το δυνατόν
πιο άνετη. Κατώτεροι.

Όεν είμαι προκατειλημένος. Αλλά όσες φορές προσπάθησα να
τους εξηγήσω τις σκέψεις μας δεν κατάλαβαν τίποτα.

Γελούσανε γαλά, έλεγαν μερικά ακατανόητα λόγια, έφευγαν.

Ξεχωρίζουν από τους. Έχουν άρρωμες ματιές και ιδέες, τριπλές
όσες ρούχα και το μόνο που σπάζει τη μονοτονία του όσπου
είναι οι κόκκινοι σταυροί στα καπέλα τους.

Πολλές φορές αναρωτήθηκα γιατί αλλά δεν βρήκα μια ικανοποι-
ητική απάντηση.

Όμως δεν νοιάζομαι πια.

Αλλοτε έχω σοβαρότερα πρόβματα να αποσταλώ τη σκέψη μου...

ΕΤΣΙ ΟΕΝ ΕΙΝΑΙ ; ; ;

Συνέχεια σελ. 11

ας, η περιφρόνησή του για τις συμβατικές αξίες, αλλά και για την καλλιτεχνική τεχνική. Η κοινωνική απειρία του λόγου του και η απροσάρτητη δεν μπορούν παρά να συνθέτουν ένα όραμα, ένα όραμα δικαιοσύνης, σεβασμού της υποκειμενικότητας, και μιάς πανανθρώπινης αλληλεγγύης, ένα όραμα αλtruισμού. Χωρίς φυσικά αυτό να είναι κανόνας.

Ο άνθρωπος και η τέχνη είναι συνδεδεμένα. Αλλά συν-

δεδεμένα είναι και η τέχνη με τους κολασμένους της τέχνης. Κλείνοντας τις λίγες σκέψεις μου αναφορικά με το αντεργκρουντ θ' αντιγράψω λίγους στίχους από ένα ποίημα του ΑΛΛΕΝ ΓΚΙΝΣΜΠΟΥΡΓΚ. "Ο ακρυγόν! Δυναμίτης" Μουστάκια! θα αφήσω γένεια και θα κουβαλώ όμορφες υπόμπες θα καταστρέψω τον κόσμο. θα γλιστρήσω μέσα από τις χαράμαδες του θανάτου ΚΑΙ ΘΑ ΑΛΛΑΞΩ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ - ΧΑ! "

Συνέχεια σελ. 6

άλλη, αποτελούν πραγματικά την ουσία των επιθυμιών, αναγκών και οραμάτων αυτής, ή πρόκειται περί μιάς μεγάλης προσπάθειας αμοσώσεως και εμπέδωσης αυτής, σ' ότι πιο κωμικοτραγικό, απάνθρωπο και ταξικά δομημένο έχει να επιδείξει αυτή η κοινωνία. Και τελειώνοντας κάτι προς όλους αυτούς που κατά καιρούς αναφέρθηκαν στην ανάγκη κρατικής μέριμνας και προστασίας του Κινηματογράφου και των υπολοίπων τεχνών, η τέχνη θέλει τους ανθρώπους δημιουργικούς και ελεύθερους ενώ αντίθετα η κάθε εξουσία ε-

πιβιώνει και επικρατεί χάρη στην παντελή έλλειψη των προηγούμενων.....

τη, μιά κοινωνία Οργουελ όπου όλοι οι πολίτες θα είναι γαριτωμένοι και υποταγμένοι Μόκυ Μάους. Γιατί, κακά τα ψέματα, ο Γουόλτ Ντίσνεϋ ξεκίνησε το "μύθο" του Μόκυ Μάους μόνο και μόνο για το χρήμα.-

Συνέχεια σελ. 7

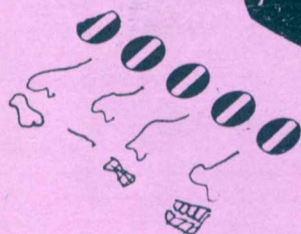
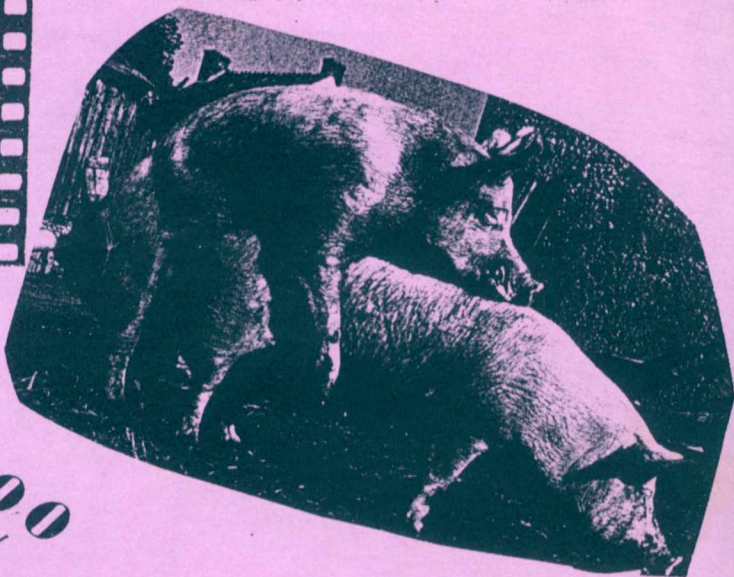
Κάπως έτσι εξελίσσεται η Βασκική Αντεργκράουντ σκηνή έχοντας πάντα σαν φωνή συνείδησης τον Εβαρίστο Φιλίπας να ουρλιάζει στις συναυλίες του: "SOMOS LOS NIETOS DE LOS PARDIERON LA GYERRACIVIL" (είμαστε τα εγγόνια αυτών που γάσαν τον εμφύλιο").-

Ο έλεγχος της ηθικής 'κ'
του πνεύματος μας έχει ύ-
ποχρέωση να μένουμε απα-
θείς μπροστά στους -κάθε
λογής- "μπάτσους" που
έχουν μολύνει τα μοναδικά
κρυστάλλινα 'κ' καθαρά
μονοπάτια που ήταν ακό-
μα ανοικτά για τους
καλλιτέχνες.

Κάθε άνθρωπος πρέπει
να φωνάζει... ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑ
ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΕΡΓΟ ΚΑΤΑΣΤΡΟ-
ΦΗΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ.

ΠΡΟΣΟΧΗ...
ΔΡΑΠΕΤΕΣ

ΥΤΟΨΙΑ

Θ 31261
10035

ΑΘΗΝΑ

Συνεχίζοντας την παρέμβαση
μας στο χώρο της τέχνης, σχε-
διάζουμε μέσα στον Ιανουάριο
ένα τριήμερο κινηματογραφικών
προβολών στην αίθουσα ΙΡΙΔΑ,
με ταινίες ελευθεριακού περιε-
χομένου, των οποίων οι τίτλοι
καθώς και οι ακριβείς ημερομ-
νίες των προβολών, θα γίνουν
γνωστές από αφισάκι που θα
κολληθεί.

Η είσοδος φυσικά θα είναι
ελεύθερη.

**ΠΡΟΣΟΧΗ
ΔΡΑΠΕΤΕΣ**

Απροόχην...
ΔΡΑΠΕΤΕΣ

